

И ето — отново три дѣня въ растяща тревога
безцелно изнизваха своитѣ болни лѣчи,
и ето — отново надъ нея, печална и строга,
последната нощъ се надвеси...

— Морето мълчи.

О, радостъ жадувана, радостъ сънувана, де си?

— Морето бездушно мълчи.

Умора надмогва безсилнитѣ свилни ресници,
димъ мжтенъ пребулва изгрѣли за радостъ очи,
и смъртно встревожени вечерни птици
пищятъ предъ незрими завеси...

— Морето мълчи.

О, смъртъ умирителна, смъртъ утешителна, де си?

— Морето бездушно мълчи.

Мълчи, а свѣтлий брѣгъ застила черна тиня.
Назрѣли за грѣха, кѣнтятъ грѣховни бездни
витае трета нощъ надъ водната пустиня.
и блудна мрачина гаси вѣнцитѣ звездни.